

יש נשמה מהמלכות ויש מהבריאה ויש מהעשיה

בְּסִתְרֵי תוֹרָה, אֵיךְ לֹן לְהַמְשִׁיל מִשָּׁל, נִשְׁמָתָא אֵיךְ

דְּאֵיחֵי מִטְרוֹנֵיתָא והנה על פי סודות התורה יש לנו להמשיל בזה

משל, כי הנה יש נשמה שנמשכת מהמלכה השכינה דאצילות. **וְנִשְׁמָתָא אֵיךְ,**

דְּאֵיחֵי אִמָּה. כְּגוֹן (שמות כא) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ

לְאִמָּה ויש נשמה שהיא אמה ע"י שהיא נמשכת מהבריאה, כי הוא כגון מש"כ וְכִי

ימכור איש את בתו לאמה, דהיינו שהקב"ה ז"א הנקרא איש מכר את בתו המלכות

דאצילות לאמה דבריאה. **וְנִשְׁמָתָא אֵיךְ, דְּאֵיחֵי שְׂפָחָה דְּרִיטָא**

דְּדָבָר נָשׁ ויש נשמה שהיא שפחת הדיוט האדם מאחר שהיא נמשכת מהעשייה, ועם

כל זאת הוא יוכל להעלותה לדרגת האצילות (כמבואר באורך בריש שעה"ג בענין זכה יתיר

בכישרון מעשים ושנים). **אוּף הַכִּי, אֵיךְ דְּאֵיחֵי עֶבֶד שְׂפָחָה לְגַבֵּי**

נִשְׁמָתָא וכמו כן יש מדרגות ביצה"ר של האדם, כי הנה יש יצה"ר שהוא עבד ושפחה

אל הנשמה ע"י שהוא משרת את האדם, ויש יצה"ר שהוא קלי' קשה ואינו בטל לנשמה.

וְלִזְמַנֵּי נִשְׁמָתָא אִזְלָא בְּרִזָּא דְּגִלְגּוּלָא, הִדָּא הוּא

דְּכִתִּיב, (בראשית ח) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחָה לְכַף רַגְלָהּ,

וַיַּעַר הָרֶעַר רַדִּיף אֲבַתְרָהּ, לְאַעְלָא בְּגוּפָא, דְּאֵיחֵי

שְׂפָחָה לְגַבֵּי יַעַר הָרֶעַר ופעמים הנשמה נמשכת אחר היצה"ר שפיתה אותה,

אור הרשב"י

הנשמה ונדבק עמה וזוכה לטוב והיינו לא
יוכל לשלחה כל ימיו.

שהוא יעבוד את ה' בחומר המצוות המעשיות
ובזה הוא סוד ולו תהיה לאשה כי אז יזכה
היצה"ר בנשמה כי בזה נטהר היצה"ר ע"י

ולכן היא הולכת אחריו בסוד הגלגול, כי זהו מש"כ 'ולא מצאה היונה' שהיא הנשמה, 'מנוח לכף רגלה', מאחר שהיצה"ר רודף אחריה להחטיאה מחמת חטאה בגלגול הראשון ולכן הוא רוצה להיכנס בגופה, מאחר שגופה הוא כיסא ושפחה ליצה"ר.

יצר הרע נקרא שד יהודי

אִיהוּ שְׁד יְהוּדִי. וְנִשְׁמָתָא י', אִמָּה הָעֵבְרִיָּה [רעד] וזה היצה"ר

כאשר הוא חוזר אל הקדושה הוא נקרא שד יהודי, [רעה] והנשמה דבריאה שהיא

אור הרשב"י

והמלאכים מן החיצוניות כנודע והם ב' בחינות והחיצוניות נחלק לב' שהם מלאכים הנקרא מלאכי שלום שהם פנימיות דחיצוניות ולכן הם דבוקים עם נפשות הצדיקים ומקבלים אותן בעת פטירתם ואומרים יבא שלום ינחו על משכבם ומלאכים החיצונים הן הנקראין אראלים צעקו הוצה בכחי' בתי בראי והנה כל הנ"ל הם סטרא דקדושה וכנגדן יש בקליפה פנימיות וחיצוניות ובחי' פנימיות נחלק לב' שהם נפשות גרים הנקרא קליפת נוגה הפנימית ונפשות עכו"ם והם חיצוניות וכן בחי' החיצוניות נחלק לב' שהם שדין יהודאין דפנימיות ושדין נוכראין דחיצוניות. ואמנם נפש צדיק פנימיות ישראל נותנים לה יצ"ט שהוא מלאך א' מפנימיות דחיצוניות דקדושה ויצה"ר שהוא שד אחד מפנימיות דחיצוניות דקלי' ולעם הארץ יצה"ט מלאך מחיצוניות דחיצוניות דקדושה ויצר הרע שד היצו

[רעד] ובכדי להבין את המאמר הבא נקדים את מש"כ הרמ"ק שהנה היצה"ר והשדים נחצבו ממצב אחד (והוא מחצה ד' הקלי' של נוגה רוח ענן אש) ולכן אדם ואדם יש יצה"ר שהוא שד אחד המתלבש בגופו ומחטיאו, ובוה יש הרבה דרגות כפי אותה מדרגה דקלי' שממנו הוא חוצב, ולכן יש אדם שחומרו נך ומוכן לקבל את אור הנשמה ויש אדם שחומרו עכור והכל תלוי כפי בחינת היצה"ר המתחבר בהם ומאיזו קלי' הוא חוצב, וכאשר הנשמה גוברת על היצה"ר ומטהרת אותו ומשעבדת אותו לעבודות שמו יתברך, אז היא מכניסה אותו לקדושה, ומעתה היצה"ר נקרא שד יהודי, ובוה מתחבר היצה"ר המשועבד עם הנשמה ע"י הנפש והרוח ובמקום ש"ד הוא נעשה שד"י.

[רעה] ובענין זה איתא בעין חיים – שער נ' פרק ז' דע כי בכל העולמות יש להם פנימיות וחיצוניות והנפשות הם מן הפנימיות

הלימוד היומני

לע"נ שמעון בן רחל ז"ל

אות י' מאחר שהיא כלולה מי"ס היא נקראת אמה העברייה. וְבֵהּ הֵהוּא יֵשֶׁר, אֶת־הַדָּר שְׂדֵי, דְנִטִּיר לָהּ לְהֵיָא נְשָׁמְתָא, וְתָב בָּהּ בְּתִיּוֹבְתָא וע"י שזה הש"ד שהוא היצר הרע המשועבד, מתחבר בנשמה הכלולה מי"ס הוא נעשה לשם שד"י, כי כאשר היצה"ר משועבד לנשמה הוא חוזר למוטב ואז הוא שומר את הנשמה[רעו] והוא חוזר על ידה בתשובה (רמ"ק), וּמְבָרֵךְ בָּהּ לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא בְּבְרוּךְ. וּמְקַדֵּשׁ בָּהּ לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּקָדֵשׁ קָדֵשׁ קָדֵשׁ. וּמֵיִחַד עֲפָה לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּקַרְיָאת שְׁמַע ובזה הוא מברך על ידה את הקב"ה בכל יום בתיבת ברוך, ומקדש על ידה את הקב"ה באמירת קדוש קדוש קדוש שבקדושה, והוא מייחד על ידה את הקב"ה באמירת ייחוד ק"ש, והוא טוד יב"ק ייחוד ברכה קדושה שהם מצד אהי"ה הוי"ה אדנ"י שהם כנגד נר"ן והנשמה מכריחה את היצה"ר לחזור לקדושה ולברך ולקדש ולייחד (רמ"ק).

אור הרשב"י

ונקבה כן יצ"ט אחר הכנסו ממתיק את היצה"ר ויכול לאחזרא ליה משד למלאך כנזכר פ' תצא דרע"ז ואז שניהן נקראים מלאכים השומרים את האדם כי אך הגבורה מהורה היא אלא שנעשית שד ובהסיר ממנו הרע שבה חוזר למלאך טוב והבן סוד זה היטב הרמוז פרשת וארא דכו"ו ע"ב על בכל לבבך דא יצ"ט ויצה"ר דא ימינו ודא שמאלא כו' הרי מבואר כי הם החו"ג הנקרא ימינא ושמאלא והרי מובן בביאור איך היצה"ר יכול להיות טוב גמור כמו יצ"ט ממש.

מחיצוניות דחיצוניות דקליפה ונפש הגרים והאומות כולם הם יצר הרע ויצר טוב מהשדין דקליפה. [רעו] ובענין זה איתא בעין חיים – שער נ' פרק ג' נמצא כי הלבוש הנעשה לנפש מצד הגבורות אשר בקלי' נוגה הם היצה"ר כי עדיין לא נזדככו והם עדיין מלאים קליפות וסיגים ונקרא שד אך בבא היצ"ט שהוא לבוש חסדים תכף בצאתן מקלי' נוגה הם נקרא יצ"ט כי כבר נתרחקו מן הרע ואין הרע שולט בהם כי הם חסדים ואז דוגמת חסדים הממתקין הגבורות כנודע יען הם זכר

כפי מעשי האדם המלאך משתנה

מִה דְהָוָה אִיהוּ שֵׁד, אֶתְהַדָּר ^[רענן] מִלְאָךְ דִּידִיהּ מְטַטְרוֹן,

בְּחוֹשְׁבֵן שֵׁדֵי ^(רוחא מנייה) וְאֶתְהַדָּר שֵׁדֵי דְהָכִי סָלִיק בְּמְטַטְרוֹן,

בְּחוֹשְׁבֵן שֵׁדֵי ובוזה מה שהוא היה מקודם שד עתה הוא חוזר להיות מלאך

בקדושה, כי אז מוריק ומשפיע בו מטטרו"ן רוח ממנו, ועי"כ הוא נהפך משד לשד"י כי כך

עולה מטטרו"ן למנין שד"י ובוזה נקרא שמו כשם רבו. וּמִיָּד יִתְקַיֵּים בֵּיהּ, וְלוֹ

תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו ומיד מתקיים בו ולו תהיה

וגו', דהיינו שהוא מתחבר עם הנשמה לעולמים. וְאִי לָא חֲזַר בְּתִיּוּבְתָא,

אִיְהִי לְגַבִּיָּה מִשְׁתַּעְבָּדָא בְּחוּבֵין דְעַבְדַּת, וְיִתְקַיֵּים בֵּיהּ

(שמות כא) הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תְהִיָּה לְאֲדוֹנֶיהָ אמנם אם הוא לא משועבד

לנשמה והוא לא חוזר בתשובה, אז בזה הנשמה משועבדת אליו ע"י עונותיה, ואז מתקיים

בה מש"כ 'האשה וילדיה תהיה לאדוניה', דהיינו שהנשמה הנקראת אשה והרוח והנפש

ילדיה יחזרו לקב"ה. וְאֶתְמַר בְּהָהוּא שֵׁד בְּעַל חוּבִיָּה, וְהוּא יֵצֵא

בְּגַפּוֹ ובאותו שד דיצה"ר יאמר 'הוא יצא בגפו', דהיינו שלא יהיה לו שום תיקון

בקדושה כלל. וְהָאִי שֵׁד, אִיהוּ כְּמַטָּה דְמִשָּׁה, דְאֶתְהַפֵּךְ

מְמַטָּה לְנַחֲשׁ, וּמְנַחֲשׁ לְמַטָּה והנה זה השד דיצה"ר, הוא כמטה משה

שהתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, הָכִי הָאִי שֵׁד, אֶתְהַפֵּךְ מִשֵּׁד

לְמִלְאָךְ, וּמִמְלָאךְ לְשֵׁד, כְּפֻּום עוֹבְדוֹי דְבַר נָשׁ וכך זה השד

אור הרשב"י

[רענן] הרמ"ק גורם אתחזור מלאך דיריק מטטרו"ן רוחא מנייה ואתהדר שד"י.

הלימוד היומני

לעי"נ שמעון בן רחל ז"ל